

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 2K/17/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118207796
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tomáš Novák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8118207796.6

Uznesenie

Okresný súd Prešov v právnej veci navrhovateľa - veriteľa: FROMEX, s.r.o., so sídlom Na Pažiti 17, 831 01 Bratislava, IČO: 35 898 721, o návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka: MECOM GROUP s.r.o., so sídlom Poľná 4, 066 01 Humenné, IČO: 31 735 151, právne zastúpený: MF Legal s.r.o., so sídlom kancelárie Digital Park II, Einsteinova 25, 851 01 Bratislava, IČO: 36 861 642, takto

rozhodol:

I. návrh z a m i e t a,

II. p r i z n á v a dlžníkovi voči navrhovateľovi - veriteľovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške tejto rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 03.07.2018 bol tunajšiemu súdu doručený návrh veriteľa, ktorým žiadal, aby súd vyhlásil na majetok dlžníka: MECOM GROUP s.r.o., so sídlom Poľná 4, 066 01 Humenné, IČO: 31 735 151 (ďalej len ako „MECOM GROUP“) konkurz.

2. Navrhovateľ vo svojom návrhu uviedol, že voči dlžníkovi eviduje pohľadávku po lehote splatnosti vo výške 8.660,87 Eur z titulu záväzku z postúpenia pohľadávky zmluvou o odplatnom postúpení pohľadávky uzavretej dňa 09.12.2016 medzi spoločnosťou Veraz s.r.o. ako postupcom a navrhovateľom ako postupníkom. Postupovaná pohľadávka vznikla z titulu náhrady škody vzniknutej spoločnosti Veraz s.r.o. neplatnosťou postúpenia pohľadávok na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 25.11.2014 uzavretej medzi spoločnosťou Veraz s.r.o. ako postupníkom a dlžníkom ako postupcom, pričom navrhovateľ uvádza, že neplatnosť bola spôsobená konaním dlžníka. Navrhovateľ uviedol, že spoločnosť Veraz s.r.o. dňa 01.07.2016 vyzvala písomne dlžníka na zaplatenie predmetnej pohľadávky a že dlžník bol tiež oznámením zo dňa 09.12.2016 informovaný o postúpení pohľadávky a opätovne vyzvaný na plnenie záväzkov novému veriteľovi a teda navrhovateľovi.

3. Ako ďalších veriteľov dlžníka navrhovateľ označil spoločnosť MEKOM UKRAJINA s.r.o. (ďalej len ako „MEKOM UKRAJINA“), so sídlom prospekt Majakovského dom 68, kancelária 233, 022 32 Kyjev, Ukrajina, zapísaná v Jednotnom štátnom registri právnických osôb, fyzických osôb - podnikateľov a komunitných skupín pod reg. č. 37675879 a spoločnosť MaRussia a.s., so sídlom Bellova 2/C, 831 01 Bratislava (ďalej aj ako „MaRussia“), pričom uviedol, že spoločnosť MEKOM UKRAJINA eviduje voči dlžníkovi pohľadávku v celkovej výške X.XXX.XXX,XX Eur, ktoré vznikli z titulu porušenia zmluvných záväzkov vyplývajúcich zo Zmluvy č. UA-01/13 uzatvorenej medzi MEKOM UKRAJINA ako kupujúcim a dlžníkom ako predávajúcim dňa 01.02.2013. Ďalším veriteľom dlžníka je spoločnosť MaRussia, ktorá eviduje voči dlžníkovi pohľadávku vo výške 93.965 Eur z titulu zmluvy o odplatnom postúpení pohľadávky, ktorá bola uzavretá dňa 22.02.2018 spoločnosťou MEKOM UKRAJINA ako postupcom a MaRussia ako postupníkom. Predmetná pohľadávka vznikla z titulu záväzku dlžníka na náhradu 5 % z celkovej ceny dodaného tovaru (v hodnote 1.879.300 Eur), ako náhrady vynaložených nákladov za

expirovaný tovar, ktorý kupujúcim nebol predaný, na základe bodu 5.2.4. Zmluvy č. UA-01/13 uzatvorenej medzi MEKOM UKRAJINA ako kupujúcim a dlžníkom ako predávajúcim dňa 01.02.2013.

4. Uznesením č. k. 2K/17/2018-42 zo dňa 18.07.2018 zverejneným v Obchodnom vestníku dňa 24.07.2018 súd začal konkurzné konanie voči dlžníkovi.

5. Dňa 24.07.2018 bolo tunajšiemu súdu doručené podanie dlžníka označené ako „Žiadosť o zamietnutie návrhu pre nedostatok aktívnej legitímácie v konkurznom konaní vedenom pod sp. zn. 2K/17/2018“, v ktorom dlžník uviedol, že predmetný návrh navrhovateľa - veriteľa je potrebné dať do kontextu s predchádzajúcimi dvoma neúspešne podanými návrhmi spoločnosti MEKOM UKRAJINA, ktorá je v tomto návrhu označená navrhovateľom ako ďalší veriteľ. O prvom návrhu spoločnosti MEKOM UKRAJINA bolo rozhodnuté v konaní vedenom pod sp. zn. 2K/40/2016 (uznesením Okresného súdu Prešov č. k. 2K/40/2016-786 zo dňa 08.12.2016), ktoré bolo potvrdené odvolacím súdom v konaní vedenom pod sp. zn. 3CoKR/5/2017 (uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. 3CoKR/5/2017 zo dňa 23.02.2017). Odvolací súd poukázal na to, že MEKOM UKRAJINA nie je aktívne vecne legitimovaná na podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka, keďže nepreukázala nespornú pohľadávku voči dlžníkovi 30 dní po lehote splatnosti. Pohľadávky MEKOM UKRAJINA sa neopierali o žiadny exekučný titul, ani o uznanie, ale len o potvrdenie ukrajinskej súdnej znalkyne, že MEKOM UKRAJINA tieto pohľadávky eviduje v účtovníctve. Napriek skutočnosti, že spoločnosť MECOM GROUP v prvom konkurznom konaní riadne a úspešne osvedčila svoju platobnú schopnosť, ako aj spornosť uplatňovaných pohľadávok zo strany MEKOM UKRAJINA, táto spoločnosť opätovne podala voči MECOM GROUP návrh na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka a to dňa 14.04.2017. V tomto druhom návrhu na vyhlásenie konkurzu si MEKOM UKRAJINA uplatňovala tie isté pohľadávky ako v prvom návrhu bez akejkoľvek zmeny skutkových okolností a taktiež bez toho, aby predložila akékoľvek nové dôkazy v porovnaní s prvým návrhom. Tento druhý návrh bol Okresným súdom Prešov zamietnutý uznesením č. k. 4K/11/2017-722 zo dňa 22.06.2017 pre osvedčenie spornosti pohľadávok uplatňovaných MEKOM UKRAJINA, t.j. v dôsledku neexistencie aktívnej legitímácie MEKOM UKRAJINA na podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu voči MECOM GROUP. Osvedčením platobnej schopnosti dlžníkom sa pre nadbytočnosť už súd ani nezaoberal. Odvolací súd uznesením č. k. 2CoKR/40/2017 zo dňa 30.11.2017 prvostupňové rozhodnutie potvrdil. V rámci tohto druhého návrhu uviedla spoločnosť MEKOM UKRAJINA (tam navrhovateľom) ako ďalšieho veriteľa spoločnosť FROMEX, s.r.o., ktorá je naopak navrhovateľom v tomto konaní a ktorá v tomto treťom konkurznom konaní uviedla ako ďalšieho veriteľa spoločnosť MEKOM UKRAJINA. Taktiež aj pohľadávka navrhovateľa sa zhoduje s pohľadávkou, ktorá bola ako pohľadávka ďalšieho veriteľa označená v druhom návrhu spoločnosti MEKOM UKRAJINA. V uvedenom návrhu takisto ako v tomto návrhu malo ísť o údajnú pohľadávku, ktorá mala vzniknúť spoločnosti Veraz s.r.o. z titulu náhrady škody spôsobenej neplatnosťou postúpenia pohľadávky na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 25.11.2014. Táto pohľadávka na náhradu škody mala byť údajne postúpená na spoločnosť FROMEX, s.r.o., ako sa uvádza v treťom návrhu. V rámci konkurzného konania o druhom návrhu sa dlžník k tejto údajnej pohľadávke vyjadril, pričom ju poprela a neuznala v celom rozsahu, čo platí rovnako aj v súčasnosti. Spoločnosť vtedy k predmetnej pohľadávke uviedla, že čo sa týka samotného postúpenia pohľadávky spoločnosti voči MEKOM UKRAJINA v sume 1.328.142,91 Eur na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 25.11.2014 spoločnosti Veraz s.r.o. smerujúci k tomu, že Zmluva o postúpení pohľadávky je pre absentujúci súhlas dlžníka neplatná (ako sa uvádza vo výzve na zaplatenie pohľadávky zo dňa 30.06.2016) nie je relevantný. Jediným konateľom navrhovateľa ako aj jediným konateľom spoločnosti Veraz s.r.o. bol v danom čase JUDr. Václav Nedvěd, ktorý aj podpisoval zmluvu o postúpení. Zmluvu o postúpení preto spoločnosť považuje za platnú. Navyše Veraz s.r.o. dlžníkovi nezaplatila odplatu za postúpenie vo výške 400.000 Eur, hoci ju na to dlžník vyzval listom zo dňa 24.03.2016. Spochybnenie platnosti je účelové o čom svedčí aj to, že k nemu došlo až po omeškaní zo zaplatením odplaty za postúpenie a v reakcii na výzvu dlžníka na jej zaplatenie. Dlžník aj v súčasnosti údajnú pohľadávku na náhradu škody voči spoločnosti Veraz s.r.o., údajne postúpenú na spoločnosť FROMEX, s.r.o. popiera čo do existencie aj výšky v celom rozsahu. Tento záväzok spoločnosť ani neeviduje v účtovníctve a preto je potrebné ju považovať za spornú a súd na ňu nemá prihliadať. Navrhovateľ preto nemá aktívnu vecnú legitímáciu na vyhlásenie konkurzu na majetok spoločnosti. Odhliadnuc od neexistencie tvrdenej pohľadávky je potrebné k jej údajnému postúpeniu zo spoločnosti Veraz s.r.o. na spoločnosť FROMEX, s.r.o. uviesť, že navrhovateľ zavádza súd, keď tvrdí, že údajne postúpenie tvrdenej pohľadávky bolo spoločnosti oznámené listom zo dňa 09.12.2016. Dlžník uvádza že mu nebol takýto list nikdy doručený a o údajnom postúpení údajnej pohľadávky sa dozvedel až v rámci druhého konkurzného

konania. Čo sa týka údajných pohľadávok spoločnosti MEKOM UKRAJINA, k týmto sa dlžník vyjadril už v rámci prvého a druhého konkurzného konania tak, že ich popiera a neuznáva. Pokiaľ ide o údajnú pohľadávku vo výške 93.965 Eur postúpenú zo spoločnosti MEKOM UKRAJINA na spoločnosť MaRussia, dlžník uviedol, že jednak že toto postúpenie mu nebolo nijako oznámené a okrem toho takúto pohľadávku neevduje a popiera v celom rozsahu. Dlžník sa k nej vyjadril už v druhom konkurznom konaní. V rámci svojho vyjadrenia dlžník vtedy okrem iného uviedol, že túto pohľadávku neuznáva v celom rozsahu, pričom poukázal na to, že MEKOM UKRAJINA ako navrhovateľ v danom konaní nepreukázal z akej dodávky/dodávok tovaru svoj nárok odvodzuje, kedy mala byť táto dodávka tovaru uskutočnená, v akom rozsahu mal byť dodaný tovar po lehote expirácie a ako dospel k uvedenej sume. Navyše zmluva (upravujúca prejav vôle tak spoločnosti, ako aj navrhovateľa) upravovala postup pri uplatňovaní reklamácie zo strany MEKOM UKRAJINA v bode 11 zmluvy (reklamácie). V tomto bode bolo jednoznačne dojednané, že reklamácie ohľadom kvality a kvantity tovaru oznámi MEKOM UKRAJINA spoločnosti do 90 dní od ich doručenia a opodstatnenosť reklamácie potvrdení znaleckým posudkom alebo na základe zápisu (slovenský preklad hovorí o „útkone posudku“) vypracovaného za účasti nestrannej kvalifikovanej organizácie alebo na základe zápisu za účasti zástupcov obidvoch strán (predložený slovenský preklad hovorí o „preskúmaní“). Ani jeden z týchto dokumentov nebol predložený. Týmto dokumentom nie je výzva na úhradu pohľadávok zo dňa 27.04.2016, ani e-mail zo dňa 28.03.2016, zjavne ani akási súhrnná informácia k reklamáciám zo dňa 19.02.2016 a už vôbec nie faktúra vystavená spoločnosťou MEKOM UKRAJINA. Všetky uvedené dokumenty pritom uvádzajú vyššiu sumu ako uvádza navrhovateľ (FROMEX, s.r.o.) v návrhu na vyhlásenie konkurzu. Okrem uvedeného spoločnosti nebolo preukázané ani dodržanie 90 dňovej lehoty na uplatnenie reklamácie. Z vyššie uvedených dôvodov jednoznačne vyplýva, že údajná pohľadávka navrhovateľa v deklarovanej výške nebola z jeho strany ničím preukázaná a preto navrhovateľ nemá aktívnu vecnú legitimitáciu na vyhlásenie konkurzu. Dlžník má stále za to, že v tomto prípade ide o zjavné zneužitie práva, ktoré nepožíva právnu ochranu. Z uvedených dôvodov požiadal súd, aby ako predbežnú otázku najskôr posúdil aktívnu vecnú legitimitáciu navrhovateľa a aby tak predišiel potrebe uloženia povinnosti spoločnosti osvedčovať platobnú schopnosť. Iný postup by sa prial článku 5 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), nakoľko by sa iným postupom poskytovala právna ochrana osobe, ktorá šikanózne vykonáva svoje právo podať návrh na vyhlásenie konkurzu a okrem uvedeného aj značným finančným výdavkom dlžníka spojených s preukazovaním platobnej schopnosti, ktorých návratnosť je viac než iluzórna. Dlžník tiež upozorňuje na časovú a personálnu náročnosť zhromaždenia údajov a prípravy dokumentu o osvedčení platobnej schopnosti. V závere opätovne zdôraznil že pohľadávku navrhovateľa ani žiadneho v návrhu označeného ďalšieho veriteľa neuznáva čo do právneho dôvodu a výšky a nakoľko sa nezúčastnil žiadneho súdneho sporového konania, výsledkom ktorého by bolo právoplatné súdne rozhodnutie ukladajúce mu povinnosť zaplatiť niektorú z navrhovateľom označených pohľadávok, postavenie navrhovateľa ako veriteľa spoločnosti zostáva sporné, a preto nie je daná jeho aktívna vecná legitimitácia. Navyše platí, že v konkurznom konaní nie je možné túto spornosť odstrániť. Prílohou tohto podania dlžníka bolo Osvedčenie platobnej schopnosti spoločnosti MECOM GROUP v konkurznom konaní vedenom pod sp. zn. 2K/40/2016, uznesenie Okresného súdu Prešov č.k.2K/40/2016-786,uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 3CoKR/5/2017, osvedčenie platobnej schopnosti spoločnosti MECOM GROUP v konkurznom konaní vedenom pod sp. zn. 4K/11/2017,uznesenie Okresného súdu č. k. 4K/11/2017-722,uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 2CoKR/40/2017.

6. Okresný súd Prešov uznesením č. k. 2K/17/2018-114 zo dňa 30.07.2018, ktoré bolo zverejnené v Obchodnom vestníku dňa 06.08.2018 konkurzné konanie začaté na majetok MECOM GROUP s.r.o., so sídlom Poľná 4, 066 01 Humenné, IČO 31 735 151 zastavil a dlžníkovi priznal nárok na plnú náhradu trov konania. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že pohľadávky navrhovateľa - veriteľa ako aj pohľadávky ďalších veriteľov označených v návrhu na vyhlásenie konkurzu sú totožné s pohľadávkami, ktoré už raz boli uplatnené v konaniach vedených pod sp. zn. 2K/40/2016 a 4K/11/2017, ktorých spornosť už raz bola preukázaná a o ktorých už raz bolo právoplatne rozhodnuté. Skutočnosť, že sa zmenila osoba navrhovateľa, resp. že pohľadávky boli postúpené na iné subjekty, nie je relevantná, pretože samotné pohľadávky ako aj súvisiace skutkové okolnosti prípadu zostali nezmenené. Citované rozhodnutia preto zakladajú tzv. res iudicata - prekážku rozhodutej veci, ktorá tvorí neodstrániteľnú vadu konania. Súd je povinný obligatórne na túto prekážku konania prihliadať a v dôsledku nej konanie ex officio - z úradnej moci zastaviť. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a úspešnému dlžníkovi priznal právo na náhradu trov konania v celom rozsahu.

7. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ v celom rozsahu. Navrhol, aby odvolací súd uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Navrhovateľ odvolacie dôvody vymedzil ustanovením § 365 ods. 1 písm. a) až h) CSP. Namietal, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, čo má za následok vecne nesprávne rozhodnutie. Súd prvej inštancie zároveň nezistil náležitým spôsobom skutkový stav, dospel k nesprávnym zisteniam a vec nesprávne právne posúdil. Poukázal na to, že prekážka právoplatne rozsúdenej veci je daná v prípade kumulatívneho naplnenia dvoch podmienok, a to totožnosť účastníkov a totožnosť predmetu konania. Účastníkmi konkurzného konania sp.zn. 2K/40/2016 a sp.zn. 4K/11/2017 bol podľa § 24 ZKR dlžník a navrhovateľ - veriteľ MEKOM UKRAJINA. Navrhovateľ FROMEX, s.r.o. ani jeho právny predchodca Veraz s.r.o. nebol účastníkom týchto konkurzných konaní, preto nie je splnená totožnosť účastníkov ako základná podmienka prekážky právoplatne rozsúdenej veci. Pohľadávkou navrhovateľa sa súdy v konaniach sp. zn. 2K/40/2016 a sp.zn. 4K/11/2017 až doposiaľ nezaoberali. Zároveň namietal, že súd vo veci samej rozhoduje rozsudkom, a preto rozhodnutie formou uznesenia nezakladá prekážku res iudicata, keďže uznesenie o zastavení konkurzného konania nie je rozhodnutím vo veci samej, čo je zrejme aj z uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 157/08. Postupom súdu prvej inštancie došlo k odňatiu práva navrhovateľa na vecné prejednanie jeho návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka, čo má za následok nárast jeho predĺženia. Uvedené odrážajú jeho výkazy za účtovné roky 2016 a 2017, ktoré doteraz neboli preskúmané konkurzným súdom. Tým došlo k porušeniu článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

8. Dlžník vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že súd prvej inštancie správne konštatoval, že tak pohľadávka navrhovateľa, ako aj pohľadávky MEKOM UKRAJINA (a to vrátane pohľadávky účelovo postúpenej na MaRussia, a.s.) sú tie isté pohľadávky ako pohľadávky označené v predchádzajúcich dvoch konaniach. Preto v záujme zabránenia zneužívania práva, ale aj v zmysle zásady hospodárnosti konania nie je možné opakovať celé konanie a nútiť dlžníka na svoje náklady opakovane osvedčovať platobnú schopnosť, a to všetko len preto, aby súd znovu (tretíkrát) došiel k záveru, že ide o totožné pohľadávky, a teda sporné, na ktoré nie je možné prihladať. Takýto postup súdu by len podporil šikanózný prístup týchto subjektov, ktoré by si mohli neobmedzene postupovať pohľadávky na akékoľvek tretie strany a podávať úplne neobmedzene nové a nové návrhy na vyhlásenie konkurzu. Takýto prístup je neudržateľný, ide o zjavné zneužitie práva, a toto nemôže požívať právnu ochranu. Zmena v subjektoch (údajných veriteľoch) nemá žiadny vplyv na to, že pohľadávky zostávajú sporné, nakoľko k žiadnej zmene skutkových okolností nedošlo a navrhovateľ ani nepredložil žiadne nové dôkazy v porovnaní s predchádzajúcimi konaniami, ktoré by viedli k osvedčeniu existencie predmetných pohľadávok. Vo vzťahu k údajnej pohľadávke spoločnosti Veraz s.r.o. na náhradu škody konkurzný súd už v tomto prvom konkurznom konaní vyslovil, že dlžník osvedčil spornosť v návrhu na vyhlásenie konkurzu označených pohľadávok, t.j. aj údajnej pohľadávky, o ktorú opiera svoj návrh súčasný navrhovateľ. Nie je preto pravdivé tvrdenie navrhovateľa, že súdy sa spornosťou tejto pohľadávky nezaoberali. Zároveň zdôraznil, že „postúpenie“ údajnej pohľadávky nemá žiadny vplyv na jej kvalitu, ktorá zostáva rovnako sporná aj po jej postúpení. Ak je navrhovateľ presvedčený, že tento na neho postúpený nárok skutočne existuje, nič mu nebráni obrátiť sa na súd so žalobou na plnenie, t.j. uplatniť si svoj nárok v riadnom sporovom konaní, namiesto toho však navrhovateľ zneužíva inštitút konkurzu. Totožným predmetom konania je podľa dlžníka v prvom rade posúdenie procesných podmienok na začatie konkurzného konania. Jednou zo základných procesných podmienok je existencia dvoch pohľadávok po lehote splatnosti 30 dní voči aspoň dvom veriteľom dlžníka. Jedným z označených veriteľov je MEKOM UKRAJINA (navrhovateľ v predošliých konkurzných konaniach), ktorý už dvakrát neuniesol aktívnu legitimáciu. V podanom návrhu sú označené opätovne tie isté pohľadávky MEKOM UKRAJINA. To isté platí aj o pohľadávke navrhovateľa, táto pohľadávka bola považovaná súdom za spornú už v predchádzajúcich konaniach, hoci vtedy nemohlo byť dôsledkom spornosti tejto pohľadávky nepreukázanie aktívnej vecnej legitimácie, pretože vlastníkom tejto „pohľadávky“ v danom čase nebol navrhovateľom. To však nič nemení na tom, že súd preskúmal aj túto „pohľadávku“ a uzavrel, že všetky označené pohľadávky sú sporné, čo mimochodom je v podstate jediný možný logický záver, nakoľko ani jedna z týchto „pohľadávok“ nebola uznaná, naopak boli výslovne popreté a neviaže sa k nim ani žiadny exekučný titul. Návrh navrhovateľa preto nespĺňa základné procesné podmienky, čo je objektívna skutočnosť, nezávislá od toho, či FROMEX, s.r.o. ako navrhovateľ v tomto konaní, bol alebo nebol účastníkom v predošliých konkurzných konaniach. Z výsledkov doterajších konkurzných konaní je zrejme, že navrhovateľ nemôže predpokladať, a už vôbec nie dôvodne, že dlžník je platobne neschopný podľa § 11 ods. 3 ZoKR. Ustanovenie § 234 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého súd rozhoduje uznesením, ak nerozhoduje vo veci samej, sa aplikuje len v prípade, ak osobitný zákon nemá vlastnú úpravu formy rozhodnutia. ZoKR je

osobitným zákonom, ktorý výslovne predpokladá len formu uznesenia pre rozhodnutia v konkurznom konaní. Ak je vydané rozhodnutie vo veci samej podľa osobitného zákona formou uznesenia, nič nebráni tomu, aby sa aplikovalo ustanovenie § 230 CSP o prekážke *res iudicata* aj na takéto rozhodnutie. Súd prvej inštancie riadne preskúmal podania v tomto konaní, ako aj spisy z obidvoch predošlých neúspešných konkurzných konaní, a došiel k správny záverom o tom, že nedostatok procesných podmienok nebol odstránený ani v tomto konaní. Taktiež nemohlo dôjsť ani k odňatiu možnosti konať pred súdom voči navrhovateľovi, keďže už pri podaní jeho návrhu bolo zrejmé, že nespĺňa základné procesné podmienky na jeho podanie. Navrhovateľ je totiž povinný osvedčiť procesné podmienky hneď v návrhu na vyhlásenie konkurzu. Pokiaľ tak neurobil (neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé vyvrátiť závery z predchádzajúcich konaní o spornosti pohľadávok MEKOM UKRAJINA), tento nedostatok už nemôže odstrániť v ďalšom konaní (a zrejme ani nemá ako, pretože v návrhu žiadne nové skutočnosti ani netvrdil). Preto tým, že súd nenariadil na škodu dlžníka bezúčelné prejednanie návrhu navrhovateľa, nijako neodňal možnosť navrhovateľa konať pred súdom. Naopak, postupoval logicky a neposkytol právnu ochranu navrhovateľovi, ktorý šikanózne vykonáva svoje právo na podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu. Poukázal na to, že Ústavný súd SR už vo svojom rozhodnutí sp.zn. IV ÚS 244/2018 vyjadril názor, že je ústavne akceptovateľný prístup všeobecných súdov, čo do otázky posudzovania aktívnej legitímácie navrhovateľa - veriteľa, ako aj to, že verejné pojednávanie je predovšetkým na ochranu nie navrhovateľa, ale dlžníka. V prípade, ak je veriteľova pohľadávka spochybnená (či už z dôvodu, že jej pochybnosť osvedčí dlžník alebo či je pochybnosť pohľadávky konkurznému súdu zrejmejšia z jeho skoršej právoplatne skončenej rozhodovacej činnosti), súd konkurzné konanie bez pojednávania zastaví (bez toho, aby sa konkurzný súd zaoberal ďalšími otázkami).

9. Navrhovateľ sa k vyjadreniu dlžníka k odvolaniu nevyjadril, výzva súdu prvej inštancie s vyjadrením k odvolaniu mu bola doručená dňa 4.9.2018.

10. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd uznesením č. k. 4CoKR/23/2018-132 zo dňa 09.11.2018, ktoré bolo zverejnené v Obchodnom vestníku dňa 30.11.2018 zrušil uznesenie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení tohto uznesenia Krajský súd v Prešove uviedol, že súd prvej inštancie postupoval a rozhodol v rozpore s ustanovením § 19 ZKR a § 230 CSP, keď konkurzné konanie zastavil pre prekážku právoplatne rozhodnutej veci, pretože neboli kumulatívne splnené podmienky na takéto rozhodnutie, a to totožnosť účastníkov konania, totožnosť veci a rovnaký nárok alebo stav vymedzený petitom návrhu. Odvolací súd ďalej uviedol, že súd prvej inštancie rozhodol o zastavení konkurzného konania, pričom neskúmal, či existencia pohľadávky navrhovateľa voči dlžníkovi je osvedčená do takej miery, že o nej nemožno pochybovať, resp. či dlžník osvedčil alebo neosvedčil svoju platobnú schopnosť. V konaniach sp.zn. 2K/40/2016 a sp.zn. 4K/11/2017 totiž súdy prioritne preskúmavali oprávnenosť pohľadávok navrhovateľa MEKOM UKRAJINA a nie Veraz s.r.o.. V konaní sp.zn. 2K/40/2016 (prvom návrhu) konkurzný súd konanie zastavil z dôvodu osvedčenia platobnej schopnosti dlžníka podľa § 11 ods. 3 ZKR, čo je uvedené vo výroku uznesenia súdu zo dňa 8.12.2016 a odvolací súd sa vyporiadaval iba so spornosťou pohľadávky navrhovateľa MEKOM UKRAJINA. V konaní sp.zn. 4K/11/2017 (druhom návrhu) konkurzný súd návrh navrhovateľa MEKOM UKRAJINA s.r.o. zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie navrhovateľa. Ak by konkurzný súd mal za to, že nie sú splnené procesné podmienky, konanie by zastavil. Ak by konkurzný súd mal jednoznačne preukázané, že dlžník už v konaní sp. zn. 2K/40/2016 dostatočne osvedčil spornosť pohľadávok vyplývajúcich z veriteľského návrhu, nenariaďoval by vo veci pojednávanie. Tým, že súd prvej inštancie iba všeobecne skonštatoval, že spornosť pohľadávky navrhovateľa už bola preukázaná v konaniach sp. zn. 2K/40/2016 a sp. zn. 4K/11/2017, v ktorých navrhovateľ nebol ani účastníkom konania, bez toho aby sám v konaní zisťoval namietanú aktívnu legitímáciu navrhovateľa, nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, by uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom. Odvolací súd preto napadnuté uznesenie podľa § 19 ods. 3 ZoKR, § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

11. Odvolací súd v závere tohto rozhodnutia uviedol, že úlohou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude posúdiť, či sú splnené predpoklady na vyhlásenie konkurzu, teda aj to, či návrh na vyhlásenie konkurzu bol podaný subjektom, ktorý má aktívnu vecnú legitímáciu. Veriteľ síce môže podať návrh na vyhlásenie konkurzu aj pre splatnú pohľadávku, o ktorej dosiaľ príslušný orgán právoplatne nerozhodol. Povaha konania o návrhu na vyhlásenie konkurzu nevyučuje, aby súd o skutočnostiach, ktoré sú medzi účastníkmi sporné, vykonával dokazovanie, povinnosťou konkurzného súdu však nie je vykonávať

dokazovanie o tom, či pohľadávka veriteľa (navrhovateľa konkurzu) skutočne existuje. Konkurzný súd nie je určený na riešenie sporu veriteľov a dlžníka ohľadne existencie pohľadávok, pre ktoré sa navrhuje vyhlásenie konkurzu. Úlohou konkurzného súdu je len vytvoriť podmienky navrhujúcemu veriteľovi domôcť sa uspokojenia osvedčenej a nespornej pohľadávky, ktorú dlžník bez právne akceptovateľného dôvodu neplní. Nesporový charakter konkurzného konania premietol zákonodarca a aj konštantná judikatúra do povinnosti navrhovateľa preukázať súdu existenciu nespornej (osvedčenej) pohľadávky voči dlžníkovi. Existencia pohľadávky navrhovateľa voči dlžníkovi musí byť v návrhu osvedčená do takej miery, že o nej nemožno pochybovať. Spor o existenciu pohľadávky a relevantnej výhrady dlžníka voči existencii pohľadávky navrhujúceho veriteľa, vyvoláva následok nedostatku aktívnej legitímácie navrhovateľa. Posudzovanie platobnej schopnosti dlžníka sa stáva bezpredmetným, ak navrhovateľ neosvedčí aktívnu legitímáciu v konaní, pretože osoba bez aktívnej legitímácie nemá právo sa domôcť osvedčenia dlžníkovho úpadku. Doloženie pohľadávky spôsobom, ktorý vyžaduje zákon v návrhu na vyhlásenie konkurzu neznamena, že v ďalšom priebehu konkurzného konania sa táto pohľadávka bez ďalšieho bude považovať za nespornú. Pokiaľ pohľadávka nemá povahu nároku vyplývajúceho zo spôsobilého exekučného titulu alebo kvalifikovaného uznania nároku dlžníkom, je spor medzi veriteľom a dlžníkom ohľadne existencie, splatnosti, resp. výšky pohľadávky prípustný a možný. Skutočnosť, že pohľadávka je evidovaná v účtovníctve veriteľa ešte neznamena, že je dôvodne nesporná a po práve. Pre úspech obrany dlžníka je namieste požadovať, aby doložil svoju obranu relevantnými argumentmi a dôkazmi, nepostačuje iba paušálne vyhlásenie o neuznávaní pohľadávok. Na druhej strane aj v konkurznom konaní súd musí dbať na to, aby v konaní nedochádzalo k porušovaniu práv a právom chránených záujmov dlžníka a aby práva navrhovateľa ako veriteľa neboli zneužívané na jeho úkor.

12. Dňa 29.11.2019 bolo tunajšiemu súdu doručené podanie dlžníka označené ako „Opätovná žiadosť o zamietnutie návrhu pre nedostatok aktívnej legitímácie v konkurznom konaní vedenom pod sp. zn. 2K/17/2018“, v ktorom dlžník uviedol, že riadne spochybnil existenciu pohľadávky na náhradu škody veriteľa FROMEX, s.r.o. (ktorej pôvodný veriteľ bola spoločnosť Veraz s.r.o.) vo všetkých troch konkurzných konaniach, pričom ju poprela a neuznala v celom rozsahu. Spoločnosť ďalej poukázala na samotné postúpenie pohľadávky voči spoločnosti MEKOM UKRAJINA v sume 1.328.142,91 Eur na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky a uviedla, že argument spoločnosti Veraz s.r.o. smerujúci k tomu, že zmluva je pre absentujúci súhlas dlžníka neplatná nie je relevantný, nakoľko jediným konateľom dlžníka ako aj jediným konateľom spoločnosti Veraz s.r.o. bol v danom čase JUDr. Václav Nedvěd, preto je evidentné, že postúpenie bolo dohodnuté so súhlasom dlžníka, za ktorého tiež v čase postúpenia konal JUDr. Václav Nedvěd, ktorý túto zmluvu aj podpísal. Z uvedeného dôvodu dlžník túto zmluvu považuje za platnú. Okrem uvedeného dlžník poukazuje aj na skutočnosť, že odplata za predmetné postúpenie vo výške 400.000,- Eur nebola zaplatená napriek skutočnosti, že spoločnosť Veraz s.r.o. bola na zaplatenie vyzvaná listom zo dňa 24.03.2016. Z uvedeného dôvodu dlžník považuje spochybnenie za účelové, o čom svedčí aj skutočnosť, že k nemu došlo až po omeškaní so zaplatením odplaty za postúpenie. Dlžník aj v súčasnosti údajnú pohľadávku na náhradu škody spoločnosti Veraz s.r.o. údajne postúpenú na spoločnosť FROMEX s.r.o. popiera čo do existencie aj výšky v celom rozsahu. Tento záväzok spoločnosti neeviduje ani vo svojom účtovníctve. Dlžník má za to, že je na navrhovateľovi aby začal sporové konanie a predložil dôkazy preukazujúce opodstatnenosť jeho nároku na náhradu škody. Podľa vyjadrení dlžníka ja preto potrebné považovať uvedenú pohľadávku za spornú, na ktorú súd nemá prihliadať. Navrhovateľ z uvedeného dôvodu nemá aktívnu vecnú legitímáciu na vyhlásenie konkurzu na majetok spoločnosti dlžníka. Okrem uvedenej dlžník odhliadnuc od neexistencie tvrdenej pohľadávky k údajnému postúpeniu pohľadávky zo spoločnosti Veraz s.r.o. na spoločnosť FROMEX s.r.o., že navrhovateľ zavádza súd, keď tvrdí že údajné postúpenie pohľadávky bolo dlžníkovi oznámené listom zo dňa 09.12.2016, pretože spoločnosti dlžníka nebolo takého oznámenie nikdy doručené a o údajnom postúpení sa dozvedel až v rámci druhého konkurzného konania. Dlžník v závere svojho podania uvádza, že vzhľadom na skutočnosť, že riadne spochybnil pohľadávku navrhovateľa je zrejmé, že posudzovanie platobnej schopnosti sa stalo bezpredmetným ako sa uvádza aj v bode 29 uznesenia odvolacieho súdu. Vzhľadom na uvedené dlžník žiada, aby súd návrh na vyhlásenie konkurzu zamietol pre nedostatok aktívnej legitímácie navrhovateľa a aby priznal dlžníkovi nárok na náhradu trov konania.

13. Uvedenú žiadosť súd zaslal na vyjadrenie navrhovateľovi. Vyjadrenie k uvedenému podaniu bolo tunajšiemu súdu doručené dňa 20.12.2018. Navrhovateľ v ňom uviedol, že tvrdenia dlžníka o neexistencii alebo spornosti pohľadávok navrhovateľa sú účelové a jeho zámerom je vyhnúť sa posúdeniu jeho platobnej schopnosti popieraním pohľadávok navrhovateľa. Podľa vyjadrení navrhovateľa dlžník nesprávne prezentuje tvrdenie o tom., že navrhovateľ nemá aktívnu vecnú

legitímáciu na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka. Navrhovateľ je toho názoru, že jeho aktívna legitímácia je daná podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu v súlade s ustanovením § 12 ZKR, ktorým osvedčí svoj vzťah veriteľa k dlžníkovi a zároveň odôvodní predpokladanú platobnú neschopnosť dlžníka podľa ust. § 11 ods. 3 ZKR. Ku tvrdeniam dlžníka o tom, že pohľadávku právneho predchodcu spoločnosti Veraz s.r.o. popiera čo do jej existencie aj výšky v celom rozsahu a odôvodneniu tohto tvrdenia navrhovateľ uvádza, že podľa výpisov spoločnosti MEKOM UKRAJINA s.r.o. z Jednotného štátneho registra právnických osôb, fyzickým osôb - podnikateľov a komunitných skupín, v ktorom je táto spoločnosť zapísaná je zrejmé, že konateľom spoločnosti nikdy nebol JUDr. Václav Nedvěd, o čom navrhovateľ predkladá výpisy z registra, pričom poznamenáva, že uvedený register neumožňuje urobiť náhľad alebo vytlačiť zmeny v spoločnosti v jednom dokumente, preto predkladá 4 výpisy spoločnosti MEKOM UKRAJINA vždy ku dňu zápisu zmeny a v kolónke konateľa ja tiež zapísaný dátum jeho ustanovenia do funkcie. Z uvedeného dôvodu podľa vyjadrení navrhovateľa nemohla nastať dlžníkom popisovaná situácia. Pokiaľ ide o tvrdenie dlžníka o skutočnosti, že pohľadávku neeviduje vo svojom účtovníctve navrhovateľ uvádza, že pohľadávka nevzniká zaevidovaním v účtovníctve, ale na základe určitého záväzkového vzťahu medzi veriteľom a dlžníkom. Vzhľadom na uvedené má navrhovateľ za to, že spoločnosť dlžníka neplatným postúpením pohľadávok spôsobila právnomu predchodcovi navrhovateľa škodu, ktorá predstavuje celkovú sumu 8.660,87 Eur. Podľa tvrdení navrhovateľa sa snažil dlžník tvrdením o tom, že JUDr. Václav Nedvěd bol konateľom spoločnosti MEKOM UKRAJINA s.r.o., pričom osobám konajúcim MECOM GROUP s.r.o. bolo známe, že tomu tak nebolo, spochybníť nárok spoločnosti FROMEX s.r.o. vyplývajúci z pohľadávky Veraz s.r.o. a tým sa snažil navodiť dojem, že pohľadávka neexistuje a uviesť konkurzného sudcu do omylu a týmto spôsobom ovplyvniť súd v jeho rozhodovaní o vyhlásení konkurzu, pričom takéto konanie sa dá podľa vyjadrení navrhovateľa kvalifikovať ako marenie konkurzného konania v zmysle ustanovenia § 242 ods. 1 písm. a) ods. 2 písm. b), c) Trestného zákona. Vzhľadom na uvedené navrhovateľ navrhol, aby súd na účelové a zjavne nepravdivé tvrdenia dlžníka neprihliadal.

14. Dňa 10.01.2019 bolo tunajšiemu súdu doručené vyjadrenie dlžníka k vyjadreniu navrhovateľa - spoločnosti FROMEX s.r.o. vo veci návrhu na vyhlásenie konkurzu vedenej pod sp. zn. 2K/17/2018. Dlžník vo svojom vyjadrení poukázal na skutočnosť, že tým, že navrhovateľ na podporu svojho tvrdenia navrhuje vykonanie dôkazov, žiada aby súd začal dokazovať spornú skutočnosť, či a ako bol dlžník informovaný o postúpení pohľadávky. Avšak v zmysle rozhodnutia odvolacieho súdu ako aj v zmysle ustálenej rozhodovacej praxe konkurzný súd nemôže suplovať riadne súdne konanie začaté na základe žaloby a vykonávať dokazovanie. Takýto postup by bol v priamom rozpore s účelom Zákona o konkurze a reštrukturalizácie. V súvislosti s výpismi z ukrajinského obchodného registra dlžník uviedol, že výpisy boli predložené v ukrajinskom jazyku bez prekladu a preto nevedel posúdiť ich obsah. Napriek uvedenému, ak by sa aj preukázalo, že JUDr. Václav Nedvěd nebol štatutárnym orgánom spoločnosti MEKOM UKRAJINA s.r.o., nepochybne ho prezentoval a konal v jeho mene, o čom svedčia aj dokumenty predložené zo strany MEKOM UKRAJINA s.r.o. v predchádzajúcich konkurzných konaniach. Dlžník však dodáva, že uvedená skutočnosť je stále sporná a je potrebné vykonať dokazovanie v rámci bežného sporového konania a nie v rámci konkurzného konania. Dlžník ďalej uvádza, že navrhovateľ sa nevyjadril k argumentu dlžníka týkajúceho sa údajného postúpenia pohľadávky zo spoločnosti Veraz s.r.o. na spoločnosť FROMEX s.r.o. na náhradu škodu. Navrhovateľ zavádza súd, keď tvrdí, že postúpenie pohľadávky bolo dlžníkovi oznámené listom zo dňa 09.12.2016, pretože takýto list dlžníkovi nebol nikdy doručený. Dlžník na záver svojho vyjadrenia cituje zrušovacie uznesenie odvolacieho súdu, podľa ktorého spor o existenciu pohľadávky a relevantnej výhrady dlžníka voči existencii pohľadávky navrhujúceho veriteľa, vyvoláva následok nedostatku aktívnej legitímácie navrhovateľa. Vzhľadom na uvedené dlžník požiadal súd, aby návrh na vyhlásenie konkurzu zamietol pre nedostatok aktívnej legitímácie navrhovateľa a aby priznal dlžníkovi nárok na náhradu trov konania. Uvedené vyjadrenie bolo navrhovateľovi doručené dňa 15.01.2019.

15. Tunajší súd uznesením č. k. 2K/17/2018-170 vyzval dlžníka, aby sa vyjadril k návrhu na vyhlásenie konkurzu na jeho majetok a osvedčil svoju platobnú schopnosť. Zároveň súd určil termín pojednávania, na ktorý predvolal dlžníka a opovedomil o ňom veriteľov dlžníka.

16. Dňa 19.02.2019 bolo tunajšiemu súdu doručené podanie označené ako Osvedčenie platobnej schopnosti dlžníka a dňa 20.02.2019 bolo tunajšiemu súdu doručené doplnenie tohto podania. Uvedené podania boli doručené navrhovateľovi dňa 06.03.2019.

17. Navrhovateľ dňa 06.03.2019 doručil tunajšiemu súdu podanie označené ako Námiety voči Osvedčeniu platobnej schopnosti MECOM GROUP s.r.o. v konkurznom konaní vedenom pod sp. zn. 2K/17/2018. Navrhovateľ v uvedenom podaní uviedol, že doklady predložené dlžníkom považuje za nesprávne, zavádzajúce a účelovo upravené tak, aby slúžili k preukázaniu jeho platobnej schopnosti. Navrhovateľ má za to, že uvedené doklady sú v rozpore s vykonávacou vyhláškou č. 643/2005 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o spôsobe určenia platobnej neschopnosti a predĺženia. Navrhovateľ namieta skutočnosť, že z účtovného hľadiska, ktoré je pre posúdenie platobnej schopnosti rozhodujúce, sa kontokorentný účet v priebehu účtovného obdobia nepovažuje za bankový úver - ale za bežný bankový účet a účtuje sa na účte 221 - bankové účty. Nakoľko tento účet dlžník používa ako bežný účet (realizácia a príjem platieb) označuje ho sám dlžník ako „Bežný účet“ v záhlaví výpisu, preto v čase začatia konkurzného konania má byť po správnosti uvedený medzi bežnými účtami. Vzhľadom na uvedené dlžnú sumu (debet) v uvádzanej výške -8.373.184,24 Eur k 25.07.2018 je potrebné odrátať od aktív finančného majetku, pretože podľa účtovných pravidiel sú všetky príjmy na bežný účet považované za splátku úveru a výdaj z neho je považovaný za čerpanie úveru. Navrhovateľ má ďalej za to, že si dlžník nesplnil povinnosť predložiť zoznam pohľadávok, ktorých lehota splatnosti uplynie do 30 dní odo dňa začatia konkurzného konania v zmysle písm. c) vyhlášky a zároveň písm. d), pretože ním predložený zoznam je prinajlepšom zoznamom pohľadávok inkasovaných od 26.07.2018 do 24.08.2018 - ako sám uvádza, ku dňu vyhlásenia konkurzu disponovala takýmito pohľadávkami v celkovej sume 19.246.800,11 Eur, pričom v uvedenom prípade môžeme v súvislosti s predpokladanom ich splatenia hovoriť o istote, nakoľko ku dňu tohto vyjadrenia už boli všetky uvedené pohľadávky spoločnosti MECOM GROUP aj reálne splatené, konkrétne pohľadávky v sume 11.910,995,51 Eur boli uhradené na bankový účet spoločnosti MECOM GROUP a pohľadávky v sumy 7.335.804,60 Eur postupne zanikli započítaním a to v období od 26.07.2018 do 24.08.2018. Z priloženého zoznamu nie je možné zistiť dátum vystavenia faktúr a dátum ich splatnosti. Zoznam pohľadávok teda dlžník svojvoľne nahradil akýmsi zoznamom prijatých platieb na svoje bežné účty a preto nie je v súlade s vyhláškou ani výzvou súdu, ktoré sú pre dlžníka záväzné a ustanovujú povinnosť predložiť zoznam pohľadávok a nie zoznam inkasa pohľadávok za určité obdobie. Finančné ukazovatele dlžníka za uplynulé roky, ktoré určujú preukázateľne vysokú dobu inkasa pohľadávok dlžníka a to 76,55 dní. Finančná disciplína v odvetví, v ktorom sa pohybuje dlžník nedovoľuje pozitívnu zmenu v inkase pohľadávok. Podľa vyjadrení navrhovateľa z vyššie uvedeného jednoznačne vyplýva, že finančné prostriedky inkasované v období od 26.07.2018 do 24.08.2019 pri zohľadnení fin. ukazovateľov a taktiež s odbornou starostlivosťou nie je možné reálne predpokladať, že by tieto finančné prostriedky boli inkasované za pohľadávky splatné do 30 dní alebo do 30 dní po lehote splatnosti v takom objeme ako je uvádzaný v Osvedčení, resp. vo vyjadreniach dlžníka. Okrem uvedeného navrhovateľ upriamuje pozornosť súdu na skutočnosť, že časť zoznamu je venovaná započítaniu pohľadávok dlžníka. Táto časť opätovne nie je vypracovaná v súlade s touto vyhláškou, nakoľko v ňom zahrnuté pohľadávky nie sú označené dátumom splatnosti, ako predpisuje vyhláška. Navrhovateľ tiež upozorňuje na položky započítané so spoločnosťou Schneider Food s.r.o.. K dátumu 31.12.2017 boli podľa auditovanej účtovnej závierky pohľadávky spoločnosti Schneider Food s.r.o. za spoločnosťou MECOM GROUP s.r.o. vo výške 985.098 Eur. Výška úveru poskytnutého spoločnosťou MECOM GROUP s.r.o. spoločnosti Schneider Food s.r.o. bola 2.578.283 Eur. Výška vzájomných zápočtov uvedených na zozname značne prevyšuje a to o viac než 2 milióny EUR údaje uvedené v auditovanej účtovnej závierke a je otázne akým spôsobom spoločnosť Schneider Food s.r.o. nadobudla pohľadávky so spoločnosťou MECOM GROUP s.r.o. vo výške viac ako 4 milióny, keďže pôsobí len ako lokálny distribútor výrobkov dlžníka pre ČR a materskej spoločnosti v súčasnosti nepredáva žiaden tovar ani služby. Navrhovateľ ďalej uvádza, že dlžník predložil zoznam záväzkov, s ktorým plnením bol v deň začatia konkurzného konania 30 dní v omeškaní v prílohe označenej ako „Príloha 1/D - Záväzky“, pričom uviedol, že celková suma týchto záväzkov je 6.558.110,52 Eur. Táto suma bola následne znížená o sumy „sporných“ pohľadávok vo výške 48.546,67 Eur. Ohľadom tohto svojvoľného označovania záväzkov za sporné, je takéto posudzovanie podľa ustanovenia § 19 ods. 1 písm. c) ZoKR vecou súdu. Dlžník nie je oprávnený upravovať sumu svojich záväzkov tým, že časť z nich označuje za sporné. Navrhovateľ tiež namieta skutočnosť, že uvedený zoznam nie je preukázateľne úplný, nakoľko tam nie sú zahrnuté záväzky voči navrhovateľovi a ani ďalším veriteľom a to ani v rozsahu, v ktorom ich dlžník evidoval vo svojom účtovníctve v konkurznom konaní 2K/40/2016. Pokiaľ dlžník venuje značnú časť svojho podania dokazovaniu spornosti pohľadávok navrhovateľa, potvrdzuje, že má o týchto nárokoch vedomosť a tieto, aj keď ich označuje za sporné, mal v tomto zozname uviesť. Z uvedeného dôvodu navrhovateľ žiadal o vysvetlenie ako môže dlžník záväzkov ku dňu 04.10.2016 mať evidovaný vo svojom účtovníctve a t.č. tento záväzok v účtovníctve dlžníka chýba. Vzhľadom na uvedené sa navrhovateľ domnieva, že podklady dlžníka pre výpočet platobnej schopnosti dlžníka nie sú dôveryhodné a s

najväčšou pravdepodobnosťou sú účelovo upravované. Navrhovateľ ďalej upozorňuje súd, že tento zoznam záväzkov môže byť účelovo zmenený - ponížený o výšku záväzkov voči spoločnosti Schneider Food s.r.o., pretože ku dňu vyhlásenia konkurzu, t.j. k 25.07.2018 tieto záväzky museli existovať a podľa prílohy 1/C boli údajne započítané dňa 20.08.2018 v celkovej výške približne 5,5 milióna Eur. Vzhľadom na uvedené má navrhovateľ za to, že v uvedenom zozname chýbajú minimálne záväzky voči spoločnostiam: Schneider Food s.r.o., FROMEX s.r.o., MEKOM UKRAJINA s.r.o. a MaRussia - celkom minimálne vo výške 9.252.438,87 Eur. Preto navrhovateľ namieta hodnovernosť predložených dokumentov a tiež poukazuje na začaté trestné stíhanie na neznámeho páchatel'a pre prečin marenie konkurzného alebo vyrovnáacieho konania na dlžníka MECOM GROUP s.r.o., pretože ako prílohy boli k Osvedčeniu platobnej schopnosti spoločnosti predložené pozmenené výpisy bankových účtov, ktoré vykazujú známky úmyselného falšovania a teda páchatel' svojím konaním maril konkurzné konanie 2K/11/2017, tým že falšoval informácie o finančných aktivitách dlžníka. Navrhovateľ ďalej uvádza, že takúto prax potvrdzuje aj manipulácia s výškou základného imania spoločnosti dlžníka. V registri účtovných závierok je uložená účtovná závierka dlžníka za rok 2012 zostavená k 31.12.2012, ktorá bola podaná na príslušný daňový úrad dňa 02.04.2013. V časti súvaha tejto účtovnej závierky na strane pasív na riadku Základné imanie uvedená hodnota 86.166.422 Eur, avšak podľa výpisu z Obchodného registra spoločnosti bolo základné imanie k 31.12.2012 vo výške len 28.566.422 Eur. Navýšenie základného imania spoločnosti prebehlo už v roku 2013 v dvoch krokoch a to 15.02.2013 na 58.566.422 Eur a 18.06.2013 na 86.166.422 Eur. Výška základného imania uvedená v Obchodnom registri 28.566.422 Eur by znamenala záporné vlastné imanie spoločnosti a to vo výške -41.194.452 Eur. Vzhľadom na uvedené sa spoločnosť minimálne od 31.12.2012 nachádzala v úpadku z dôvodu predĺženia. Navrhovateľ je presvedčený že jeho aktívna vecná legitímácia je daná podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu v súlade s ustanovením § 12 ZoKR, ktorým osvedčí svoj vzťah veriteľ'a k dlžníkovi a zároveň odôvodní predpokladanú platobnú neschopnosť dlžníka podľa ustanovenia § 11 ods. 3 ZKR. Dlžník bol vyzvaný spoločnosťou Veraz s.r.o. dňa 01.07.2016 a zaplatenie predmetnej pohľadávky. Túto písomnú výzvu prevzal dňa 04.07.2016 a ďalej na ňu nijakým spôsobom nereagoval, teda ani nerozporoval jej výšku, dôvod vzniku a podobne. Vzhľadom na fakt, že dlžník tvrdí pred konkurzným súdom najprv o neexistencii a následne o spornosti pohľadávok navrhovateľa, pričom do doby podania návrhu na vyhlásenie konkurzu túto pohľadávku nijako nerozporoval, navrhovateľ navrhol, aby súd na účelové a zjavne nepravdivé tvrdenia dlžníka neprihliadal a pokračoval v konkurznom konaní, pretože z verejne dostupných zdrojov je finančná situácia dlžníka vysoko riziková pre všetkých jeho veriteľ'ov.

18. Dňa 08.03.2019 bolo tunajšiemu súdu doručené podanie dlžníka označené ako „Predloženie znaleckého posudku vo veci osvedčenia platobnej schopnosti spoločnosti MECVOM GROUP s.r.o.. V predmetnom podaní dlžník uviedol, že požiadal Ústav súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline, odbor Ekonómia a manažment (ďalej len ako „znalecký ústav“) dňa 04.03.2019 o znalecké posúdenie stavu platobnej schopnosti a predĺženia spoločnosti na účely predmetného súdneho konania. Znalecký posudok tvorí prílohu tohto podania. Dlžník ďalej dopĺňa, že v zmysle ustanovenia § 209 CSP je znalecký posudok považovaný za súkromný znalecký posudok, pri vyhotovovaní ktorého sa postupuje ako keby išlo o znalecký posudok súdom ustanoveného znalca. Výsledok znaleckého posudku podľa oboch konkretizovaných variantov je jednoznačný záver, že spoločnosť nebola ku dňu začatia konkurzného konania platobne neschopná ani v predĺžení. Výsledkom oboch variantných výpočtov znalca je, že spoločnosť má rádovo o niekoľko miliónov eur vyššiu hodnotu finančného majetku než hodnotu svojich peňažných záväzkov, ktoré sú 30 dní po lehote splatnosti.

19. Dňa 12.03.2019 sa konalo pojednávanie vo veci samej, na ktorom sa zúčastnil navrhovateľ veriteľ' - štatutárny zástupca a právny zástupca dlžníka. Na predmetnom pojednávaní zástupca navrhovateľa poukázal na obsah svojich písomných prednesov, pričom uviedol, že podklady spoločnosti MECOM GROUP s.r.o. na výpočet platobnej schopnosti nie sú dôveryhodné a s najväčšou pravdepodobnosťou sú účelovo upravované, preto podal námietky voči znaleckému posudku vo veci osvedčenia platobnej schopnosti spoločnosti MECOM Group v konkurznom konaní, vedenom pod sp.zn. 2K/17/2018.

20. Právny zástupca dlžníka na pojednávaní obdobne poukázal na obsah prednesov a predložených listinných dôkazov, pričom podaný návrh označil ako nedôvodný a za zneužívanie inštitútu konkurzného práva. Preto navrhol na základe vykonaného dokazovania aj v dôsledku premlčania údajného nároku návrh zamietnuť pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie veriteľ'a, alternatívne vzhľadom na osvedčenie platobnej schopnosti vyplývajúcej aj z predloženého znaleckého posudku zastaviť.

21. Dňa 12.03.2019 bolo tunajšiemu súdu doručené podanie navrhovateľa označené ako Námiety voči znaleckému posudku vo veci osvedčenia platobnej schopnosti spoločnosti MECOM GROUP s.r.o. v konkurznom konaní vedenom pod sp. zn. 2K/17/2018. Navrhovateľ v tomto podaní reagoval na znalecký posudok predložený dlžníkom zo dňa 04.03.2019. Navrhovateľ v tomto uviedol, že doklady predložené dlžníkom znalcom považuje za nesprávne, zavádzajúce a účelovo upravené tak, aby slúžili k preukázaniu jeho platobnej schopnosti. Podľa navrhovateľa tieto doklady nie sú v súlade s vykonávacou vyhláškou č. 643/2005 Z. z. V znaleckom posudku podľa neho nie je opísaná úplná situácia konkurzného konania a účtovníctva dlžníka. Znalec cituje text zo správy audítora za rok 2017 a zámerne tento text ukončil upozornením na hospodársku situáciu dlžníka - na významné položky v majetku dlžníka a jeho dcérskych spoločností a významné transakcie medzi spriaznenými osobami. Zo znaleckého posudku tiež vyplýva prebytok krátkodobých záväzkov nad krátkodobými aktívami o 30.792.000 Eur a krátkodobé úvery v hodnote 15.835.219 Eur voči spoločnosti Schneider Food s.r.o., ktorá sa nachádza v stave insolventie - teda nie je zaručené plnenie z týchto pohľadávok. Navrhovateľ na odôvodnenie týchto tvrdení uvádza rovnaké skutočnosti ako vo svojich predchádzajúcich podaniach a to najmä pokiaľ ide o zoznam pohľadávok a celkovej výšky pohľadávok, zoznam bankových účtov, zoznam záväzkov, základné imanie a účtovné závierky spoločnosti. Vzhľadom na uvedené súd na tomto mieste iba odkazuje na doterajšie podania navrhovateľa. V závere tohto podania navrhovateľ podotýka, že doklady predložené dlžníkom v celosti neobsahujú žiadne informácie, na základe ktorých by bolo možné posúdiť jeho celkové predĺženie. Podľa vyjadrení navrhovateľa sa dlžník nachádza v situácii kedy prehĺbil svoju kumulovanú stratu na -164.713.981 Eur a svoje vlastné imanie doplnil, aby nebolo záporné „vkladom“ na účet Ostatné kapitálové fondy vo výške 6,5 milióna Eur. Táto účelová účtová operácia síce navýšila hodnotu vlastného imania spoločnosti, ale vôbec neposkytuje žiadnu ochranu pre jeho veriteľov a zároveň nemá vôbec oporu v zákone, pretože v obchodných spoločnostiach nie je možné tvoriť ostatné kapitálové fondy vkladom a to ani vkladom spoločníka. Všetky položky, ktoré zákon umožňuje vykazovať vo vlastnom imaní, ako najmä základné imanie, rezervný fond, emisné ážio, podriadený dlh alebo nerozdelený zisk, majú spoločných niekoľko vlastníkov, ale predovšetkým ich výplata spoločníkom je zákonom obmedzená. Naopak pri vklade do ostatných kapitálových fondov, neexistuje žiadne zákonné obmedzenie jeho použitia a vklad do ostatných kapitálových fondov, ktorý je zaúčtovaný do vlastného imania spoločnosti, môže z vlastného imania spoločnosti veľmi ľahko zmiznúť. Táto situácia je vysoko riziková pre veriteľov spoločnosti MECOM GROUP s.r.o., ktorej záväzky sú vo výške 70 miliónov Eur. Vzhľadom na uvedené navrhovateľ navrhol, aby súd vyhlásil konkurz na majetok dlžníka.

22. Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZKR“), platobne neschopný je ten, kto nie je schopný plniť 30 dní po lehote splatnosti aspoň dva peňažné záväzky viac ako jednému veriteľovi. Za jednu pohľadávku pri posudzovaní platobnej schopnosti dlžníka sa považujú všetky pohľadávky, ktoré počas 90 dní pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu pôvodne patrili len jednému veriteľovi. Ak peňažnú pohľadávku nie je voči dlžníkovi možné vymôcť exekúciou, alebo ak dlžník nesplnil povinnosť uloženú mu výzvou podľa § 19 ods. 1 písm. a), predpokladá sa, že je platobne neschopný.

23. Podľa § 11 ods. 3 ZKR, veriteľ je oprávnený podať návrh na vyhlásenie konkurzu, ak môže odôvodnene predpokladať platobnú neschopnosť svojho dlžníka. Platobnú neschopnosť dlžníka možno odôvodnene predpokladať vtedy, ak je dlžník viac ako 30 dní v omeškaní s plnením aspoň dvoch peňažných záväzkov viac ako jednému veriteľovi a bol jedným z týchto veriteľov písomne vyzvaný na zaplatenie.

24. Podľa § 11 ods. 4 ZKR, ak súd konkurzné konanie začaté na základe návrhu veriteľa na vyhlásenie konkurzu zastaví z dôvodu osvedčenia platobnej schopnosti dlžníka, veriteľ zodpovedá dlžníkovi, ako aj iným osobám za škodu, ktorá im v súvislosti s účinkami začatia konkurzného konania vznikla, ibaže preukáže, že pri podávaní návrhu na vyhlásenie konkurzu postupoval s odbornou starostlivosťou. Táto zodpovednosť sa rovnako vzťahuje aj na štatutárny orgán alebo člena štatutárneho orgánu, ktorý rozhodol v mene veriteľa o podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu.

25. Podľa § 12 ods. 1 ZKR, návrh na vyhlásenie konkurzu musí obsahovať všeobecné náležitosti návrhu podľa osobitného predpisu.4) Podpis navrhovateľa, ktorý nie je orgánom verejnej pomoci musí byť v návrhu úradne osvedčený. Návrh musí byť podaný v dvoch rovnopisoch spolu s prílohami.

26. Podľa § 12 ods. 2 ZKR, ak k návrhu na vyhlásenie konkurzu podáva veriteľ, v návrhu je povinný uviesť skutočnosti, z ktorých možno odôvodnene predpokladať platobnú neschopnosť dlžníka, ako aj označiť svoju pohľadávku 30 dní po lehote splatnosti a označiť ďalšieho veriteľa s pohľadávkou 30 dní po lehote splatnosti. K návrhu je veriteľ povinný pripojiť listiny, ktoré dokladajú jeho pohľadávku označenú v návrhu. Navrhovateľ pohľadávku doloží

- a) písomným uznaním dlžníka s úradne overeným podpisom dlžníka,
- b) vykonateľným rozhodnutím alebo iným podkladom, na základe ktorého možno nariadiť výkon rozhodnutia alebo vykonať exekúciu,
- c) potvrdením audítora, správcu alebo súdneho znalca, že navrhovateľ pohľadávku účtuje v účtovníctve v súlade s účtovnými predpismi, a v prípade, že ide o pohľadávku nadobudnutú prevodom alebo prechodom, aj potvrdením audítora, správcu alebo súdneho znalca, že pohľadávka účtovaná v účtovníctve navrhovateľa má doložený dôvod vzniku, ak podáva návrh voči právnickej osobe, alebo
- d) potvrdením Ministerstva financií Slovenskej republiky o existencii pohľadávky štátu z príspevku poskytnutého dlžníkovi z prostriedkov Európskej únie, schváleného a účtovaného certifikačným orgánom.

27. Podľa § 19 ods. 1 ZKR ak sa konkurzné konanie začalo na návrh veriteľa,

a) súd do 5 dní od začatia konkurzného konania

1. odošle dlžníkovi do vlastných rúk rovnopis návrhu spolu s uznesením, ktoré obsahuje najmä

1a. výzvu, aby sa do 20 dní od jeho doručenia vyjadril k návrhu a osvedčil svoju platobnú schopnosť; najmä aby predložil

1aa. zoznam všetkých svojich peňažných záväzkov, s ktorých plnením bol v deň začatia konkurzného konania 30 dní v omeškani,

1ab. zoznam všetkých svojich bankových účtov s prehľadom zostatkov v deň začatia konkurzného konania,

1ac. informáciu o stave hotovosti v deň začatia konkurzného konania a v deň predloženia tejto informácie súdu,

1ad. zoznam pohľadávok, pri ktorých možno s odbornou starostlivosťou predpokladať, že budú uhradené najneskôr do 30 dní od začatia konkurzného konania,

1b. poučenie, že inak súd vyhlási na jeho majetok konkurz,

1c. poučenie o trestnoprávných následkoch neplnenia si povinnosti v konkurze,

2. určí termín pojednávania, na ktoré predvolá dlžníka a o ktorom upovedomí veriteľov označených v návrhu; predvolanie, ako aj upovedomenie súd doručí zverejnením v Obchodnom vestníku; dlžníkovi predvolanie doručí aj iným spôsobom; termín pojednávania súd určí tak, aby sa konalo najneskôr do 70 dní od začatia konkurzného konania,

3. vyzve dlžníka na vyjadrenie, či súhlasí, aby súd rozhodol vo veci vyhlásenia konkurzu bez pojednávania; ak tak dlžník urobí, súd zruší termín pojednávania a rozhodne bez pojednávania; rovnako postupuje aj vtedy, ak sa má za to, že dlžník svoju platobnú schopnosť neosvedčil,

b) súd rozhodne vo veci vyhlásenia konkurzu do 7 dní od vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie, alebo do 7 dní, odkedy dlžník súhlasil, aby sa rozhodlo bez pojednávania,

c) súd rozhodne o vyhlásení konkurzu vtedy, ak dlžník neosvedčil svoju platobnú schopnosť, inak rozhodne o zastavení konkurzného konania; pri rozhodovaní o vyhlásení konkurzu súd neprihliada na záväzky, pri ktorých dlžník osvedčil ich spornosť; ak sa dlžník v lehote podľa odseku 1 písm. a) bodu 1 nevyjadril, má sa za to, že svoju platobnú schopnosť neosvedčil,

d) a súd má pred rozhodnutím o vyhlásení konkurzu pochybnosti o dlžníkovej majetnosti, bez zbytočného odkladu po tom, čo zistí, že tu nie sú dôvody na iné rozhodnutie ako vyhlásenie konkurzu, ustanoví dlžníkovi predbežného správcu; o návrhu v tomto prípade rozhodne v lehote podľa § 20 ods. 1.

28. Podľa § 13 ods. 1 ZKR, navrhovateľ je povinný pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu zaplatiť na účet súdu preddavok na úhradu odmeny a výdavkov predbežného správcu (ďalej len "preddavok"). Zaplatenie preddavku je navrhovateľ povinný v návrhu na vyhlásenie konkurzu doložiť dokladom osvedčujúcim jeho zaplatenie. Ak súd návrh na vyhlásenie konkurzu odmietne alebo súd nezačne konkurzné konanie z iného dôvodu alebo navrhovateľ pred začatím konkurzného konania vezme návrh späť, preddavok sa vráti navrhovateľovi.

29. Súd preskúmal návrh navrhovateľa na vyhlásenie konkurzu, ako aj ďalšie podania navrhovateľa a to najmä jednotlivé vyjadrenia a námietky, žiadosti dlžníka na zamietnutie návrhu na vyhlásenie konkurzu, osvedčenie platobnej schopnosti, jeho doplnenie, znalecký posudok, spolu so všetkými prílohami týchto

podaní, rozhodnutie odvolacieho súdu a dospel k záveru, že návrh na vyhlásenie konkurzu je potrebné zamietnuť a to z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa na podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu a zároveň aj osvedčenia platobnej schopnosti dlžníka. Súd pritom postupoval v zmysle záverov uznesenia Krajského súdu v Košiciach č. k. 4CoKR/23/132 zo dňa 09.11.2018 ako odvolacieho súdu, podľa ktorého úlohou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní malo byť posúdenie, či sú splnené predpoklady na vyhlásenie konkurzu, teda aj to, či návrh bol podaný subjektom ktorý má aktívnu vecnú legitímáciu. V zmysle uvedeného rozhodnutia je navrhovateľ povinný v návrhu na vyhlásenie konkurzu osvedčiť svoju pohľadávku do takej miery, že o nej nemožno pochybovať. Spor o existenciu tejto pohľadávky a relevantnej výhrady dlžníka voči jej existencii vyvoláva následok nedostatku aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa.

30. V zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 a 3 ZKR, návrh na vyhlásenie konkurzu je oprávnený podať dlžník, veriteľ, v mene dlžníka likvidátor alebo iná osoba, ak to ustanovuje tento zákon, pričom veriteľ je oprávnený tak urobiť, ak môže odôvodnene predpokladať platobnú neschopnosť svojho dlžníka. Platobnú neschopnosť dlžníka možno odôvodnene predpokladať v zmysle ustanovenia § 11 ods. 3 ZKR vtedy, ak je dlžník viac ako 30 dní v omeškaní s plnením aspoň dvoch peňažných záväzkov viac ako jednému veriteľovi a bol jedným z týchto veriteľov písomne vyzvaný na zaplatenie.

31. V danom prípade navrhovateľ - veriteľ uviedol, že voči dlžníkovi eviduje pohľadávku vo výške 8.660,87 Eur, ktorá mala vzniknúť z titulu záväzku z postúpenia pohľadávky Zmluvou o odplatnom postúpení pohľadávok uzavretou dňa 09.12.2016 medzi spoločnosťou Veraz s.r.o a navrhovateľom ako postupníkom. Postupovaná pohľadávka mala vzniknúť z titulu náhrady škody vzniknutej spoločnosti Veraz s.r.o. neplatnosťou postúpenia pohľadávok na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 25.11.2014 uzatvorenou medzi Veraz s.r.o. ako postupníkom a dlžníkom ako postupcom, pričom navrhovateľ uviedol, že neplatnosť bola spôsobená konaním dlžníka. Ako ďalších veriteľov navrhovateľ uviedol spoločnosť MEKOM UKRAJINA a MaRussia .

32. Dlžník pohľadávku veriteľa uvedenú v návrhu na vyhlásenie konkurzu a pohľadávku veriteľa MEKOM UKRAJINA popiera v celom rozsahu.

33. Pokiaľ ide o pohľadávku veriteľa MEKOM UKRAJINA súd sa touto pohľadávkou zaoberal už v konkurznom konaní 2K/40/2016-786 a 4K/11/2017, preto na tomto mieste len odkazuje na skutočnosti uvedené v predchádzajúcich rozhodnutiach.

34. Doloženie pohľadávky spôsobom, ktorý vyžaduje zákon v návrhu na vyhlásenie konkurzu neznamena, že v ďalšom priebehu konkurzného konania sa táto pohľadávka bude bez ďalšieho považovať za nespornú. V ďalšom konaní môže byť táto pohľadávka spochybnená dlžníkom v štádiu pred vyhlásením konkurzu tak, ako tomu bolo aj v tomto prípade. Súd mal z doteraz uvedeného za preukázané, že pohľadávka navrhovateľa označená v návrhu na vyhlásenie konkurzu je medzi účastníkmi konania sporná a to najmä tá skutočnosť, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky dlžníka na spoločnosť Veraz s.r.o. a teda či mohla vzniknúť pohľadávka spoločnosti Veraz s.r.o. voči spoločnosti dlžníka z titulu náhrady škody (ktorú neskôr postúpila spoločnosť Veraz s.r.o. na spoločnosť FROMEX s.r.o.) alebo nie. Navrhovateľ - veriteľ má za preukázané, že dlžník neudelil súhlas s prevodom pohľadávky a preto k platnému postúpeniu pohľadávky nedošlo. Z uvedeného dôvodu mala vzniknúť spoločnosti Veraz s.r.o. škoda podľa ustanovenia § 268 Obchodného zákonníka. Dlžník má naopak za to, že uvedený argument nie je relevantný, nakoľko jediným konateľom dlžníka ako aj jediným konateľom spoločnosti Veraz s.r.o. bol v danom čase JUDr. Václav Nedvěd a preto je evidentné, že postúpenie bolo dohodnuté so súhlasom dlžníka, za ktorého toho času konala tá istá osoba. Okrem uvedeného dlžník uvádza, že údajné postúpenie údajnej pohľadávky, ktorá mala vzniknúť z titulu náhrady škody spoločnosti Veraz s.r.o. na spoločnosť FROMEX s.r.o., ktorá je aj navrhovateľom v tomto konaní nebola dlžníkovi oznámená a že sa o tomto postúpení dozvedel až v rámci druhého konkurzného konania. Navrhovateľ si tvrdeniami dlžníka týkajúcimi sa JUDr. Václava Nedvěda nesúhlasil a na preukázanie svojich tvrdení predložil výpisy z jednotného štátneho registra, v ktorom je táto spoločnosť zapísaná a v ktorom sú uvedené aj jej jednotliví konatelia. Uvedené výpisy však boli navrhovateľom predložené v ukrajinskom jazyku bez prekladu a ani súd ani dlžník sa s obsahom týchto listín neoboznámil. Uvedená skutočnosť si preto vyžaduje podrobnejšie preskúmanie a najmä vykonanie dokazovania ohľadom všetkých súvisiacich sporných skutočností, čo je však nad rámec povahy konania o veriteľskom návrhu na vyhlásenie konkurzu a ktoré nie je určené na riešenie sporu veriteľov a dlžníka ohľadne

existencie pohľadávok, pre ktoré sa navrhuje vyhlásenie konkurzu. Existencia pohľadávky navrhovateľa voči dlžníkovi musí byť v návrhu osvedčená do takej miery, že o nej nemožno pochybovať, inak vyvoláva následok nedostatku aktívnej legitímácie navrhovateľa.

35. Súd v zmysle citovaných ustanovení ZKR skúmal hmotnoprávne podmienky vyhlásenia konkurzu, vychádzal z prednesov účastníkov konania, ako aj z predložených listinných dôkazov, pričom vzhľadom na namietanú a osvedčenú spornosť označených pohľadávok nemohol v rámci tejto fázy konkurzného konania vykonávať rozsiahlejšie dokazovanie na zistenie ich oprávnenosti, iba okrem iného vyhodnotiť, či dlžník v prípade týchto pohľadávok osvedčil ich spornosť. Uvedené vyplýva aj z ustálenej rozhodovacej praxe súdov a rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach ako odvolacieho súdu v predmetnom konkurznom konaní zo dňa 09.11.2018. Konkurzný súd sa preto s obsahom sporných skutočností podobnejšie nezaoberal ani ich ďalej neskúmal pretože by nahrádzal sporové konanie. Osvedčenie spornosti pohľadávky znamená, že podstatná časť dostupných informácií, podkladov a kauzálnych súvislostí naznačuje, že pohľadávka veriteľa je skutočne sporná. Súd mal v priebehu doterajšieho konkurzného konania za preukázané, že dlžník minimálne spochybnil pohľadávku veriteľa označenú v návrhu na vyhlásenie konkurzu, čo v danom prípade postačuje pre konštatovanie, že pohľadávka veriteľa je medzi účastníkmi konania sporná.

36. Platobná neschopnosť je definovaná ako objektívna neschopnosť dlžníka plniť peňažné záväzky 30 dní po lehote splatnosti, pod ktorou je potrebné rozumieť stav, keď dlžník nemá dostatok likvidných majetkových hodnôt, aby uhradil svoje splatné peňažné záväzky. Od tejto neschopnosti je potrebné odlíšiť neochotu dlžníka plniť svoj splatný peňažný záväzok, t.j. stav v ktorom je schopný plniť ale z rôznych dôvodov to odmieta. Napríklad aj z dôvodu spornosti pohľadávky. V danom prípade ide práve o prípad, kedy dlžník neplní pohľadávku navrhovateľa nie z dôvodu, že nemá dostatok prostriedkov a je platobne neschopný ale z toho dôvodu, že ju považuje za spornú. Uvedenú skutočnosť dlžník preukázal aj predloženým znaleckým posudkom, ktorý bol vypracovaný Ústavom súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiliny, odbor Ekonomie a manažment zo dňa 04.03.2019, z výsledkov ktorého vyplýva záver, že spoločnosť k sledovanému dátumu nebola platobne neschopná. Napriek skutočnosti, že navrhovateľ podal námietky proti znaleckému posudku, nie je postačujúce aby navrhovateľ len spochybnil závery znaleckého posudku, bez toho, aby svoje pochybnosti relevantným (odborne spôsobilým) spôsobom preukázal. Námietky navrhovateľa teda boli v celom rozsahu skutočnosťami označenými dlžníkom vyvrátené, a teda len na základe tvrdenia navrhovateľa, bez ďalšieho neboli zistené dôvodné pochybnosti o pravdivosti osvedčených tvrdení dlžníka. Vzhľadom na konštatované neosvedčenie aktívnej legitímácie navrhovateľa v konaní sa pritom posudzovanie platobnej schopnosti dlžníka stáva bezpredmetným.

37. Vzhľadom na uvedené a na skutočnosť, že dlžník preukázal pochybnosť a tak aj spornosť pohľadávky navrhovateľa, súd návrh navrhovateľa na vyhlásenie konkurzu zamietol najmä z dôvodu nedostatku jeho aktívnej a vecnej legitímácie na podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu. Súd mal rovnako na základe dlžníkom osvedčených rozhodujúcich skutočností za preukázané, že dlžník nebol v čase začatia konkurzného konania platobne neschopný. Aj v konkurznom konaní pritom súd musí dbať na to, aby v konaní nedochádzalo k porušovaniu práv a právom chránených záujmov dlžníka a aby práva navrhovateľa ako veriteľa neboli zneužívané na jeho úkor.

38. Podľa § 255 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

39. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

40. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

41. Nakoľko dlžník bol v konaní úspešný v plnom rozsahu, súd mu priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia uznesenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).